

Miért szerettem a közösségi szolgálatot?

Az iskola közösségi oldalán megjelent felhíváson keresztül értesültem arról a pályázati lehetőségről, amelyet a Zala Megyei Család, Esélyteremtési és Önkéntes Ház hirdetett meg a közösségi szolgálattal kapcsolatos élményekkel kapcsolatban.

A közösségi szolgálatra előírt 50 órát már sikerült teljesítenem, ehhez a Norton Baráti Kör Egyesület biztosította számomra a lehetőséget. Az egyesület annak a Norton Zenekarnak a munkáját segíti, amelyik Zalaegerszeg legrégebb, ma is működő zenekara. A nagyszüleim korosztályába, baráti körébe tartozó zenészek dallamos rockzenét játszanak. Rendszeresen a zenekari próbák, és időnként fellépései is vannak az együttesnek, ahol elsősorban a felszerelés helyszínén történő összerendezésében tudtam segíteni. A feladatom főleg abból állt, hogy a hangszerek, hangszórók, hangtechnikai eszközök a színpadra kerüljenek, illetve a program végeztével azok visszakerüljenek a helyükre. A próbák, illetve a fellépések alatt arra is volt lehetőségem, hogy a hangrögzítésben is segédkezzek. Azért szerettem és tartottam hasznosnak az itt végzett közösségi szolgálatot, mert ezáltal bepillantást nyerhettem a zenekar mindennapjaiba, a próbák világába, új ismerősöket szerezhettem, és mindeközben remek zenét hallgathattam.

Az egyik legkedvesebb élményem ahhoz a családi naphoz kötődik, amelyet az egyesület a Zalaegerszeghez közeli Káváson tartott 2017. július 29-én. A zártkörű rendezvény keretében az egyesület tagjai és meghívott vendégei (nagyszülők, szülők, unokák) önfeledten, felszabadultan tollaslabdázhattak, focizhattak, pingpongozhattak, beszélgethettek egymással, a zenekar pedig bemutatta az éppen aktuális repertoárját.

Aznap a reggeli órákban érkezett egy autóbusz az egyesület páterdombi bázisához, ahol a felszerelés buszra pakolásával kezdődött a feladat teljesítése. A kávási közösségi házhoz érkezve a helybeliek fogadtak minket, a rendezvény résztvevőit. A következő feladatom a felszerelés buszról való lepakolása volt. Mivel a zenekari próbára csak a délután folyamán került sor, a holmikat nem a színpadra kellett vinni, hanem a közösségi ház mellett lévő helyre. A lepakolást követően, miután az egyesület vezetője köszöntötte az egybegyűlteket, elindult a gyalogtúra, amelyen én is részt vehettem. ☺

A túráról visszaérkezve már várta a csapatot az ebéd, melyet a helybéli asszonyok készítettek el. Nagyon jó idő volt, ezért a sportpálya melletti zöld területen állítottuk fel az asztalokat. Segítettem a terítésben, a tálak asztalra helyezésében, majd az ebéd végeztével az asztalok leszedésében.

Az ebédet követően a közösségi ház egyik helyiségében az érdeklődőket - kisgyerekeket és felnőtteket egyaránt - kézműves foglalkozás várta, itt a kellékek (színes papír, ragasztó, olló, filctollak, gyurma) kihelyezésében vették hasznomat. Sorra készültek a bábok és a gyurmarózsák. A kézműves foglalkozást követően kaptam az újabb feladatot: lehet pakolni a zenekari felszerelést a színpadként szolgáló dobogókra! Mindent szépen sorjában: előbb a dobok, aztán a hangfalak, erősítők, majd a gitár-, végül a kottaállványok. Amíg a zenekar hangolt, segítettem a hangrögzítő beüzemelésében, majd pedig a kisgyerekekkel rögtönzött focimeccsbe kezdtünk. Mire a zenekar játszani kezdett, a kicsik is elfáradtak, így egy-egy üdítővel a kezünkben leültünk a fűre.

Több, mint másfél órán keresztül szórakoztatta a közönséget a zenekar, volt, aki táncra is perdült. Miután elhalkult az utolsó zeneszám is, kezdődhetett a rendszer szétbontása. Mivel addigra már a busz is visszaérkezett, mehetett minden egyből a busz hasába. A kézműves kellékek addigra már visszakerültek a dobozokba, semmi akadály nem volt annak, hogy azokat is bepakoljuk. Elköszöntünk a vendéglátóktól és hazaindultunk. A páterdombi bázishoz visszaérkezve utolsó feladatként segítettem a felszerelés lepakolásában.

Nagyon jól éreztem magam, mert jó társaságban, szép helyen, kellemes környezetben segíthettem. Visszagondolva: nemcsak a pakolásban vették hasznomat, hanem az ebéd körüli teendőknel, valamint a kicsik szórakoztatásában is, amikkel talán hozzájárultam a felnőttek gondtalan kikapcsolódásához is.

Kónya Dániel